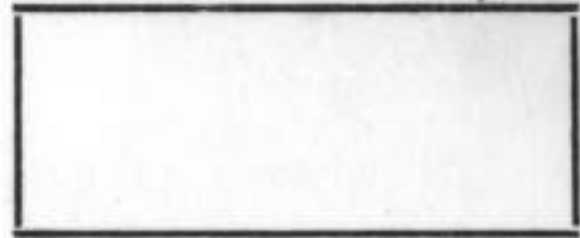

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

σπ. 13^α 1405

Περιοχή ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Νομός ή Έπαρχία ΛΑΡΙΣΣΗΣ Πόλη ή Χωριό Έλασσόνα

Μοναστήρι ή Έκκλησία Όλυμπιώτισσα

Άρχιτεκτ. τύπος σταυροειδής με τροῦλλο καί τριπλό νάρθηκα

Τοιχογραφίες Συμνή του Αναθίστου

ΙΕΡΟ Αψίδα: το αρχικό στρώμα κατεστραμμένο υπάρχει μεταβυζαντινό
Πρόθεση-αψίδα: μάλλον Χριστός Παντοκράτωρ, μεταβυζαντινό στρώμα:

Χριστός Αρχιερέας, Μελισμός, καμάρα: σώζονται δύο σικηνές του
βίου της Παναγίας. Διακονικό: αψίδα: Χριστός Εμμανουήλ, Οραμα
Πέτρου Αλεξανδρείας, καμάρα: 4 οίκοι του Αναθίστου Υμνου, ιεράρ-
χες. Στο τοξωτό άνοιγμα προς το Βήμα δύο ιεράρχες.

Τρούλος: -Ο Παντοκράτωρ σε τροχό που κρατούν επτά άγγελοι

Χρονολογία Τοιχ. Περί τό 1300 (1295 ή 1304: έμνηρ. πόρτα)

Κατάσταση Συντήρηση

Βιβλιογραφία: Μνεία Σωτηρίου 1927, σ. 315 κέ. - CHATZIDAKIS 1965, σ. 74

είκ. 22. - Σωτηρίου 1964-65, σ. 271-273, πίν. 63, 64.

Κυριακηνίδου 1981 σ 503-512 Χρημίδης 1979 σ 437

Δερ. Νικ. 1975 σ 201 Καζογιάν 1984 σ 173 (έπιθ. 1050)

και κοχτώ Προφήτες. Δέκα προφήτεες και 2 υμνογράφοι στα τύμ-
 πανα. Στα σφαιρικά τρίγωνα σώζονται ο Ματθαίος και ο Μάρκος
 Ν. τοίχος: 9 σικηνές του Δωδεκάορτου, δώδεκα άγιοι στηθαίοι
 βρίσκονται στα έσωράχια των τοξοστοιχιών.

Στο νάρθηκα έχομε τους υπόλοιπους οίκους του Ακαθίστου Υμνου
 και σικηνές της ζωής της Παναγίας όπως και μεταβυζαντινες.
 Στην χαμηλότερη ζώνη έχομε ολόσωμους αγίους και επάνω από
 την τοιχισμένη βυζαντινή είσοδο 3 άγιοι στηθαίοι. Οι υπό-
 λοιπες μορφές του νότιου τοίχου ήταν ολόσωμες.

Μετόχι της μονής θαλός της Κοζάνης

Παπαϊωάννου 1989 Καλοπίση 1999 σ 68

Αχειρίστου Ποταμιάνου 1994 σ. 239-241 φωτ. 113-11-8.

Δαζαρίδης 1965^{σ. 325-26}, ^{πιν. 391 β} Λαζαρίδης 1966^{σ. 258}, ^{πιν. 250 α}.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ Σημ. Μ. Χατζηδάκη 1969 (πλήρης περιγραφή)

Νικονάνος 1972 βσ. 42¹ Hild-Koder 1976/1987 p. 36, 50 (ph. p. 51), 75 (χω-
 ριό Μάρκου-ιδιοκτησία μονής) Kalopissi 1992 appendix no 4 p. 104

Constantinides 1992 2vol. Μιχαηλίδης 1964, σ. 383

Νικονάνος, 1971, σ. 305-306, πιν. 275 α-β, Χουλια 1985, σ. 215.

Χουλια 1986γ, σ. 80

